

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Rektori jelvényeket kapott a Képzőművészeti Főiskola

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.

(Hely)

1942 X. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Rektori jelvényeket kapott a Képzőművészeti Főiskola

A kultuszminiszter a Főiskola hivatásáról

A 71-ik tanévét kezdő Országos M. Kir. Képzőművészeti Főiskola hétfőn tartotta ünnepi megnyitó közgyűlését, amelynek különös jelentőséget kölcsönzött az, hogy dr. Szinyei Merse Jenő vallás- és közoktatásügyi miniszter ez alkalommal nyújtotta át a Kormányzó által a főiskolának adományozott rektori díszjelvényeket. Ezzel a Képzőművészeti Főiskola mintegy egyetemi rangra emelkedett.

A közgyűlést megelőzően dr. Beresztóczy Miklós, pápai kamarás, miniszteri tanácsos a városligeti Jáki kápolnában Veni Sanctet és szentmisét celebrált, majd a Főiskola dísztermében gyülekeztek az előkelőségek; a kultuszminisztérium művészeti osztályának vezető tisztviselői, a székesfőváros és az egyetemek kiküldöttei, a főiskola tanári kara és az ifjuság. A Magyar Hírszekegy elhangzása után Pilch Dezső ezidei rector magnificus mondott megnyitó szavakat, majd Szinyei Merse Jenő kultuszminiszter állott szó-lásra. Visszapillantást vetett a főiskola 70 éves múltjára, hangsúlyozva, hogy a főiskola mostani szervezetének, valamint a külföldi Collegium Hungaricumnak megteremtésében a legkorszerűbb elvek és elgondolások vezették alkotóikat. Az

elmúlt két évtized fejlődésében mind a főiskola, mind a collegiumok szép eredményekkel dicsekedhetnek.

— Mint a magyar művelődés öréke — mondotta a miniszter — kötelességem, hogy elismerésemnek itt is kifejezést adjak, de kötelességemnek érzem ugyanakkor azt is, hogy az új idők korszerű követelményére rámutassak. Vajudik körülöttünk a világ és ennek a vajudásnak mi magyarok is cselekvő, vérünket áldozó részesei vagyunk. Teljes hittel hisszük, hogy ebből a gigantikus küzdelemből megtisztulva és újjászületve lép majd ki az emberi nem. A kibontakozáshoz és újjászületéshez azonban nem elegendő a fegyverek harcbevetele és nem elegendő a véraldozat sem, ha nem követi majd a lelkekben dúló harc győzelmes befejezése, a lélek, az emberi szellem megtisztulása.

— Az emberi szellem fejlődésében a legnagyobb mozgató erők mindenkor azok az alkotó tényezők voltak, amelyek egyetemes értékeket tudtak létrehozni, de minden igazi alkotóerő csak a faji tulajdonságokkal együtt és csak a nemzeti hagyományokon keresztül válhatik egyetemes emberi értéké. Éppen azért nemcsak önmagunkkal, hanem az egész emberiséggel

szemben is legszentebb kötelességünk, hogy a lehető legteljesebb mértékben segítsük elő a magyar szellem nemzeti hagyományainak az érvényesülését és a faji génusz kiteljesedését. Itt, a magyar művészet otthonában, különösképen kell hangsúlyoznom, hogy ezt elsősorban a magyar művészet jövőndő fejlődése számára kell biztosítanunk.

— Az újabb művészet története eléggé szakadozott ütemű, lázas fellángolások, fellobbanó ujrakezdések sorozata. Ennek legsúlyosabb okát abban látom, hogy nem volt olyan intézményünk, amely koronként összefogta és átadta volna a hagyományokat következő nemzedékeknek, illetve korszakoknak. Amíg pedig ez meg nem történik, addig szülehetnek nagytetűségű magyar művészek és párjukat ritkító művészi alkotások, de mindaddig egységes magyar művészi fejlődésről, egységes magyar művészi közízlésről s a művészetnek a közszellemet formáló hatalmas szerepéről, amire pedig hivatott — nem beszélhetünk.

— Ugy látom tehát, hogy a Képzőművészeti Főiskolának elsőrendű feladata, hogy a magyar művészet, különösképpen a festészet és a szobrászat régibb és közelmúltbeli hagyományait összegezze és a soron következő nemzedékekre az újabb hagyományokkal gazdagodva, átörökítse. Egyáltalán nem kívánom azt, hogy a főiskola bezárja kapuit az új, külföldi áramlatok előtt, de hangsúlyoznom kell: ezek befogadása és értékelése nem elsőrendű feladata. A magyar művészkép-zésnek inkább arra kell több gondot fordítania, hogy ifju művészeink magyarsá-

gukban teljesen felvértvezve kerüljenek a külföld művészeti központjaiba. Csak így biztosíthatjuk, hogy nem ragadják el őket az új áramlatok s különösen a mi korunkban oly divatos művészi hitvallások. Ezért is fontos, hogy az eddiginél fokozottabb mértékben mélyítsük el a művészifjuságban a nemzeti hagyományoknak, magyar történelemnek és irodalomnak, különösképpen a hazai földnek és tájaknak, valamint a nép műveltségének, művészetének, költészetének, zené-jének, táncainak a megismerését, alkotó lelkébe való felszívódását.

Hangoztatta ezután a kultuszminiszter, hogy szükség van olyan intézményekre, amelyek alkalmasak a fentemlített feladatok megoldására. Sor fog kerülni a főiskola keretében működő művésztelepek megreformálására és átszervezésére, ezenkívül gondoskodni fog a kultuszminiszter a belföldi tudományos kutató ösztöndíjakhoz hasonló újabb belföldi művészeti ösztöndíjak létesítéséről. A nagy lelkesedéssel fogadott beszéd után átnyújtotta a kultuszminiszter Pilch Dezső rektornak a Kormányzó által adományozott jelvényeket, a rektori láncot és a rektori botot. A rektor meleg hangon mondott köszönetet, rámutatva arra, hogy Szinyei Merse Pál igazgatása alatt lett főiskola képzőművészeti intézményünk és Szinyei Merse Jenő kultuszminisztersége alatt kapta meg az egyetemen attributumait. A megjelentek hosszasan éltették Magyarországnak kormányzóját.

A rektor ezután megtartotta beszámolóját az elmúlt évről, kegyeletes szá-

vakkal emlékezve meg *Aba-Novák Vil-*
mosról, a főiskola és a magyar festőmű-
vészet nagy halottjáról. A megjelentek
lelkes ünneplése közben nyújtotta át
Rudnay Gyulának, a nagynevű festő-
művész-tanárnak azt a dicsérő elisme-
rést, amelyet a magyar mester a velencei
Biennalen kiállított képeivel szerzett. Az
1941—42-ik évi főiskolai kitüntető érmek
kiosztása után a főiskola új tanárai, *Kon-*
tuly Béla — aki *Aba-Novák* tanszékére
kerül — és *Fáy Aladár* tartották meg
székfoglaló előadásukat. Végül az első-
éves hallgatók tettek együttes fogadal-
mat és a diszgyűlés a *Himnusz* hangjaival
fejeződött be.